

महापा

“तस्य चान्येऽपि दिक्कागा वधुदरुयायिनः ।
अङ्गनो वामनश्चैव महापद्मश्च सुप्रभः ॥”
क्षी, लक्ष्मीकोटिसंख्या ॥ इति लीलावती ॥ (यथा,
महाभारते । २ । ६१ । ३ ।
“अयुतं प्रयुतं चैव पद्मं खर्वमथार्जुनम् ।
शङ्खश्चैव महापद्मं निखर्वं कौटिरेव च ॥”
शुक्रपद्मम् । इति रत्नमाला ॥
महापातकं, क्षी, (महदतिप्रयुतं पातकम् ।)
पापविशेषः । तत्तु पञ्चविधम् । यथा,—
“ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
महान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह ॥”
इति मानवे ११ अध्यायः ॥
“महापातकजं चिह्नं सप्रजन्मसु जायते ।
वाधते व्याधिरूपेण तस्य कृच्छ्रादिभिः समः ॥”
इति श्रुतातप्रीयकर्मविपाकः ॥
“तुलामकरमेवेषु प्रातःस्नानं विधीयते ।
हविष्यं ब्रह्मचर्यञ्च महापातकनाशनम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥
“कथ्यते मङ्गलं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते ।
भस्मीभवन्ति राजेन्द्र ! महापातककोटयः ॥”
इति पुराणम् ॥
महापातकी, [न] त्रि, (महापातकमस्य-
स्येति । महापातक + इनिः ।) पञ्चप्रकार-
महापातकयुक्तः । स च पतितः । यथा,—
“महापातकिनो ये च पतितान्ते प्रकीर्तिताः ।
पतितानां न दाहः स्नानान्वेष्टिर्नास्थिसञ्चयः ॥
न चाश्रुपातः पिण्डो वा कार्यं आह्लादिकं
कचित् ।
यतानि पतितानान्नु यः करोति विमोहितः ॥
तमक्षच्छुद्धयेनैव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा ॥”
इति शुद्धितत्त्वधर्मापुराणवचनम् ॥
पारिभाषिकमहापातकी यथा,—
“कृतप्राणप्रतिष्ठाञ्च नीचेर्यौ प्रतिमां हिज ! ।
दुर्गां न प्रणमेद्यस्तु स महापातकी स्मृतः ॥”
इति देवीपुराणे आसनारहस्यवादः ॥
अपि च ।
“पितरं मातरं भार्यां गुरुपत्नीं गुरुं परम् ।
यो न पुण्याति कापन्यात् स महापातकी
शिव ! ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥
(यथा च महानिर्व्याणतन्त्रे । ३ । ६२ ।
“जातिभेदो न कर्त्तव्यः प्रसादे परमात्मनः ।
योऽशुद्धबुद्धिं कुरुते स महापातकी भवेत् ॥”)
महापापं, क्षी, (महच्च तत् पापञ्चेति ।) महा-
पातकम् । यथा,—
“महापापेषु सर्वं स्यात् तदङ्गन्तुपातके ।
दद्यात् पापेषु षडंशं ज्ञात्वा व्याधिवलाजलम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥
महापारेवतं, क्षी, (महच्च तत् पारेवतञ्चेति ।)
फलवृत्तविशेषः । वडा पारेवत इति हिन्दी
भाषा ॥ तत्पण्यायः । खर्वपारेवतम् २ साध्ना-
णिजम् ३ स्वारिकम् ४ रत्नपारेवतम् ५ दृष्ट-

पारेवतम् ६ द्वीपजम् ७ द्वीपखर्वरम् ८ ।
अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । बलकारित्वम् ।
पुष्टिर्बलनत्वम् । दृढत्वम् । मूर्च्छाभ्रमन्नत्वम् ।
पारेवतादधिकगुणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
महापाशः, पुं, (महान् पाशोऽस्य ।) यमदूत-
विशेषः । इति दृष्टदम्भपुराणे ५६ अध्यायः ॥
(महंश्चासौ पाशञ्चेति ।) दृष्टपाशञ्च ॥
महापासकः, पुं, (पञ्चति वाधते निराकरोति
परकालेश्वरादिकमिति । पञ् + क्तुल् । ततः
महंश्चासौ पासकञ्चेति ।) बुद्धभिक्षुकः ।
तत्पण्यायः । चेलुकः २ आमणेरः ३ प्रजितः
४ गोमौनः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (महो-
पासक इति पाठः कुत्रचित् दृश्यते ॥)
महापिण्डीतकः, पुं, (पिण्डीं तनोतीति । तन् + डः
सञ्ज्ञार्थे कन् । ततः महंश्चासौ पिण्डीतक-
ञ्चेति । पिण्डीकारफलत्वादस्य तथात्वम् ।)
कण्ठवर्णमहासदनवृक्षः । तत्पण्यायः । वाराहः
२ । अस्य गुणाः । श्रेष्ठत्वम् । कटुतिक्तसा-
न्वितत्वम् । कर्द्वनत्वम् । कफहृद्गोषकाभाशय-
शोधनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
महापिण्डीतरः, पुं, (महंश्चासौ पिण्डीतर-
ञ्चेति ।) वृन्विशेषः । पेडिरा इति हिन्दी
भाषा । तत्पण्यायः । श्वेतपिण्डीतरः २ कर-
हाटः ३ चुरः ४ शङ्खकोषतरः ५ शरः ६
पिण्डीतरः ७ । अस्य गुणाः । कषायत्वम् ।
उष्णत्वम् । त्रिदोषशमनत्वम् । चर्मरोगाप-
हत्वम् । विशेषात् रक्तदोषनाशित्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥
महापीलुः, पुं, (पीलति प्रतिष्ठते विषपिप्सादि-
कमिति । पील + “न्यग्यादयश्च ।” उणा० १ । ३८
इति कुः । ततो महान् पीलुरिति कर्मधारयः ।)
पीलुवृत्तविशेषः । तत्पण्यायः । दृष्टपीलुः २
महाफलः ३ राजपीलुः ४ महावृक्षः ५
मधुपीलुः ६ । अस्य फलगुणाः । मधुरत्वम् ।
दृढत्वम् । विषनाशित्वम् । पित्तप्रशमनत्वम् ।
रुच्यत्वम् । आमन्नत्वम् । दीपनीयकत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
महापुराणं, क्षी, (महच्च तत् पुराणञ्चेति ।)
एकादशलक्षणयुक्तयासप्रणीताष्टादशसंख्यक-
पुराणविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“दृष्टिश्चापि विदृष्टिश्च स्थितिस्तोषाञ्च पाल-
नम् ।
कर्मणां वासना वार्त्ता मनुनाञ्च क्रमेण च ॥
वर्णनं प्रलयानाञ्च मोक्षस्य च निरूपणम् ।
उत्कीर्णनं हरेरेव देवानाञ्च पृथक् पृथक् ।
दशाधिकं लक्षणञ्च महतां परिकीर्तितम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ३२ अध्यायः ॥
(अष्टादशमहापुराणानां विशेषविवरणलक्ष-
णादिकं पुराणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
महापुरुषः, पुं, (महंश्चासौ पुरुषञ्चेति ।)
श्रेष्ठनरः । (यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । १२ । २० ।
“भवानतार्थोन्मायां वै वैष्णवीं जनमोहिनीम् ।

यद्विद्यायासुरं भावं महापुरुषतां गतः ॥”)

नारायणः । यथा,—

“धैर्यं सदा परिभवन्नभीष्टदोहं
तीर्थासदं शिवविरिञ्चिभुतं शरयम् ।
भृत्यार्त्तिहं प्रणतपालभवाब्धिपोतं
वन्दे महापुरुष ! ते चरणारविन्दम् ॥
त्यक्ता सुदुःखजसुरेष्ठितराज्यलक्ष्मीं
धर्मिष्ठ आर्यवचसा यद्गादरयम् ।
मायान्दगं द्युतियेष्ठितमन्त्राव-
वन्दे महापुरुष ! ते चरणारविन्दम् ॥”

इत्याहिकतत्त्वधृतिश्रीभागवतम् ॥

महापुरुषदन्ता, क्षी, (महापुरुषस्य दन्ता इव
शूलानि यस्याः ।) शतशूली । इति रत्न-
माला ॥ (विवरणमस्याः शतशूलेशब्दे ज्ञात-
व्यम् ॥)

महापुरुषदन्तिका, क्षी, (महापुरुषदन्ता +
स्वार्थे कन् । स्त्रियां टाप् अत इत्वञ्च ।) महा-
श्रुतावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

महापुण्या, क्षी, (महत् प्रशस्तं पुण्यमस्याः ।
स्त्रियां टाप् ।) अपराजिता । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ५४
अध्याये ।

“दर्भपुण्या महापुण्या प्रसूनाक्षिपिटाक्षयाः ॥”

महापुण्यविशिष्टे, त्रि ॥)

महापृष्ठः, पुं, (महत् विपुलं पृष्ठमस्य ।) उड्डः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रि, दृष्टपृष्ठञ्च ॥

महाप्रकृतिः, क्षी, (महती श्रेष्ठा प्रकृतिर्वग-
न्मूलकारणम् ।) दुर्गा । यथा,—

“चितिश्चैतन्यभावाद्वा चेतना वा चितिः

स्मृता ।

महान् व्याप्य स्थिता सर्वं महा वा प्रकृति-
र्मेता ॥”

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

महाप्रभः, त्रि, महती प्रभा यस्येति । अतिशय-
दीप्तियुक्तः । (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि ।
२६ । १२ ।

“तत्तत्कर्म महाघोरं सहस्रारं महाप्रभम् ॥”)

महाप्रभा, क्षी, (महती चासौ प्रभा चेति ।)
महती दीप्तिः । यथा । महाप्रभात्वावच्छिन्ना-
भावोऽन्धकारः । इति सामान्यलक्षणायां जग-
दीशः ॥

महाप्रभः, पुं, (महंश्चासौ प्रभुञ्चेति ।) पर-
मेश्वरः । यथा,—

“वन्देऽनन्ताहुतेऽर्थं श्रीचेतन्यं महाप्रभम् ।

नीचोऽपि यत्प्रसादात् स्यात् सदाचारप्रव-
र्त्तकः ॥”

इति हरिभक्तिविलासे ३ विलासः ॥

“अनन्तमद्भुतत्वावितर्क्य ऐश्वर्यं प्रभावो यस्य तं
यतो महाप्रभं परमेश्वरम् ॥” इति तट्टीकायां
जीवगोस्वामी ॥ श्रीचेतन्यः । यथा,—

“सौर्यं नीलगिरीश्वरः सविभवे यात्रा च

सा गुणिका